

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 646 τῆς 12ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1968

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί τῆς Συμβάσεως τῆς Βιέννης τοῦ 1961 περί Διπλωματικῶν Σχέσεων (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1968 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 40 τοῦ 1968

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΤΟΥ 1961 ΠΕΡΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν 18ην Ἀπριλίου 1961, ἐγένετο ἐν Βιέννῃ ἡ περί Διπλωματικῶν Σχέσεων Σύμβασις Προοίμιον.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὑπ' ἄρ. 6410 καὶ ἡμερομηνίας 2 Μαρτίου 1967, ἀπεφάσισε τὴν προσυπογραφήν καὶ προσχώρησιν εἰς τὴν ἄνω Σύμβασιν :

Διὰ ταῦτα, ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Συμβάσεως τῆς Βιέννης τοῦ 1961 περί Διπλωματικῶν Σχέσεων (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1968. Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἑἰς ἑκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἀντίθετος ἔννοια— Ἑρμηνεία.

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν περί Διπλωματικῶν Σχέσεων Σύμβασιν τὴν γενομένην ἐν Βιέννῃ τὴν 18ην Ἀπριλίου 1961.

3. Ἡ Σύμβασις, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐκτίθεται εἰς τὸν ἐπισυννημμένον Πίνακα καὶ ἡ εἰς αὐτὴν προσχώρησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦνται. Κύρωσις τῆς Συμβάσεως. Πίναξ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΠΕΡΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ,

ΑΝΑΠΟΛΟΥΝΤΑ ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων, οἱ λαοὶ ἄλλων τῶν ἔθνων ἀνεγνώρισαν τὴν ἰδιότητα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων,

ΕΧΟΝΤΑ ΥΠ' ΟΨΙΝ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν κυρίαρχον ἰσότητα τῶν Κρατῶν, τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ ἔθνων,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑ ὅτι μίᾳ διεθνῆς Σύμβασις ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς ἐπικοινωνίας, τῶν προνομίων καὶ τῶν ἀσυλιῶν θὰ συνέβαλλεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ ἔθνων, ἀνεξαρτήτως τῶν διαφοροῦντων μεταξὺ τῶν συνταγματικῶν καὶ νομικῶν συστημάτων των,

ΚΑΤΑΝΟΟΥΝΤΑ ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τούτων δὲν εἶναι ὅπως ὠφεληθῶσιν ἄτομα ἀλλ' ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐκτέλεσις τῶν λειτουργιῶν διπλωματικῶν ἀποστολῶν ὡς ἀντιπροσωπευουσῶν Κράτη,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΥΝΤΑ ὅτι οἱ κανόνες τοῦ ἐθιμικοῦ διεθνοῦς δικαίου δέον νὰ συνεχίσωσι νὰ διέπωσι θέματα μὴ ρητῶς ρυθμιζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως οἱ ἀκόλουθοι ὅροι κέκτληται τὰς κατωτέρω ἀποδιδόμενάς αὐτοῖς ἐννοίας :

- (α) Ὁ «ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὸ πρόσωπον τὸ ἐντεταλμένον ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ὅπως ἐνεργῆ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην.
- (β) Τὰ «μέλη τῆς ἀποστολῆς» εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς καὶ τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (γ) Τὰ «μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ καὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (δ) Τὰ «μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ ἔχοντα διπλωματικὴν ἰδιότητα μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (ε) Ὁ «διπλωματικὸς πράκτωρ» εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (στ) Τὰ «μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς τὰ ἀπασχολούμενα εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀποστολῆς.
- (ζ) Τὰ «μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀποστολῆς διατελοῦντα μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (η) Ὁ «ἰδιωτικὸς ὑπῆρέτης» εἶναι πρόσωπον διατελοῦν ἐν τῇ ἰδιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ μέλους τῆς ἀποστολῆς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὑπάλληλος τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.
- (θ) Οἱ «χώροι τῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὰ κτίρια ἢ τμήματα κτιρίων καὶ τοῦ συνεχομένου γηπέδου, ἅτινα, ἀσχέτως ἰδιοκτητοῦ, χρησιμοποιοῦνται διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποστολῆς, περιλαμβανομένης τῆς κατοικίας τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ καθιέρωσις διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ Κρατῶν, καὶ μονίμων διπλωματικῶν ἀποστολῶν γίνεται δι' ἀμοιβαίας συναινέσεως.

"Άρθρον 3.

1. Αί λειτουργίαι τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς συνίστανται, μεταξύ ἄλλων, εἰς—

- (α) ἀντιπροσώπευσιν τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους παρὰ τῷ Κράτει παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις·
- (β) προστασίαν ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους τῶν συμφερόντων τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους καὶ τῶν ὑπηκόων του ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν διεθνῶν δικαίου ἐπιτρεπομένων ὁρίων·
- (γ) διαπραγματεύειν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους·
- (δ) ἐξακρίβωσιν, δι' ὄλων τῶν θεμιτῶν μέσων, τῶν συνθηκῶν καὶ ἐξελίξεων ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους καὶ ἀναφορὰν ἐπ' αὐτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους·
- (ε) καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων μεταξύ τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους καὶ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους καὶ ἀνάπτυξιν τῶν μεταξύ των οἰκονομικῶν, πνευματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων.

2. Οὐδὲν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει διαλαμβανομένων δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ἀπαγορευθὲν τὴν ἄσκησιν προξενικῶν ἀρμοδιοτήτων ὑπὸ διπλωματικῆς ἀποστολῆς.

"Άρθρον 4.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δεόν νὰ θεβαιωθῆ ὅτι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ διαπιστεύσῃ ὡς ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς παρὰ τῷ Κράτει παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις, ἔτυχε τῆς εὐαρέστου ἀποδοχῆς τοῦ Κράτους τούτου.

2. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ αἰτιολογήσῃ πρὸς τὸ διαπιστεῦον Κράτος τὴν ἄρνησιν εὐαρέστου ἀποδοχῆς.

"Άρθρον 5.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται, κατόπιν, δεούσης κοινοποιήσεως πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα παρ' οἷς ἡ διαπίστευσις Κράτη νὰ διαπιστεύσῃ ἕνα ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς ἢ νὰ τοποθετήσῃ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς Κράτη πλείονα τοῦ ἑνός, πλην ἂν ἐν τῶν παρ' οἷς ἡ διαπίστευσις Κρατῶν ἤθελε ρητῶς ἀντιταχθῆ εἰς τοῦτο.

2. Ὄταν τὸ διαπιστεῦον Κράτος διαπιστεύῃ ἕνα ἀρχηγὸν ἀποστολῆς εἰς ἕνα ἢ πλείονα ἄλλα Κράτη, δύναται νὰ ἐγκαταστήσῃ διπλωματικὴν ἀποστολὴν διευθυνομένην ὑπὸ προσωρινοῦ ἐπιτετραμμένου εἰς ἕκαστον τῶν Κρατῶν ἔνθα ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς δὲν ἔχει τὴν μόνιμον διαμονὴν του.

3. Ἀρχηγὸς ἀποστολῆς ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸ διαπιστεῦον Κράτος εἰς πάντα διεθνή ὄργανισμὸν.

"Άρθρον 6.

Δύο ἢ πλείονα Κράτη δύναται νὰ διαπιστεύωσι τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀρχηγοῦ ἀποστολῆς εἰς ἄλλο Κράτος πλην ἂν τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἤθελεν ἀντιταχθῆ εἰς τοῦτο.

"Άρθρον 7.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν "Άρθρων 5, 8, 9 καὶ 11, τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται νὰ διορίξῃ κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς στρατιωτικούς, ναυτικούς ἢ ἀεροπορικούς ἀκόλουθους, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τὰ δνόματά των τῷ ὑποβληθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων πρὸς ἔγκρισιν.

"Άρθρον 8.

1. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δεόν νὰ ἔχωσι κατ' ἀρχὴν τὴν ἰθαγένειαν τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους.

2. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δὲν δύνανται νὰ διορίζωνται μεταξύ προσώπων ἐχόντων τὴν ἰθαγένειαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους εἰμὴ τῆς συγκαταθέσει τοῦ Κράτους τούτου, ἢ ὁποῖα δύνανται κατὰ πάντα χρόνον νὰ ἀνακληθῆ.

3. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἐπιφυλάξῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρόμοιον δικαίωμα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πολίτας τρίτου Κράτους οἵτινες δὲν εἶναι ὡσαύτως πολῖται τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται κατὰ πάντα χρόνον καὶ ἄνευ ὑποχρεώσεως ὅπως αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόφασίν του νὰ καθιστᾷ γνωστὸν πρὸς τὸ διαπιστεῦον Κράτος ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἢ πᾶν μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς εἶναι πρόσωπον μὴ ἀρεστὸν, ἢ ὅτι πᾶν ἄλλο μέλος τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι παραδεκτόν. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴτε ἀνακαλεῖ τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον εἴτε, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, θέτει τέρμα εἰς τὰς παρά τῆ ἀποστολῆ ἀρμοδιότητάς του. Πρόσωπόν τι δύναται νὰ κηρυχθῆ μὴ ἀρεστὸν ἢ μὴ παραδεκτόν πρὸ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Ἐάν τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἀρνήται ἢ παραλείπῃ νὰ ἐκτελέσῃ ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας τὰς ὑποχρεώσεις, δι' ὧν ἐπιβαρύνεται συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος Ἄρθρου, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀρνηθῆ ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ἢ εἰς ὅσον ἄλλο Ὑπουργεῖον ἤθελε συμφωνηθῆ, κοινοποιοῦνται—

(α) ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς, ἢ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις τῶν ἢ ὁ τερματισμὸς τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ·

(β) ἡ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειαν μέλους τῆς ἀποστολῆς ὡς καί, ἐάν συντρέχῃ λόγος, τὸ γεγονὸς ὅτι πρόσωπόν τι καθίσταται ἢ παύει νὰ εἶναι μέλος τῆς οἰκογενείας μέλους τινὸς τῆς ἀποστολῆς·

(γ) ἡ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις ἰδιωτικῶν ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔδαφίῳ (α) προσώπων, ὡς καί, ἐάν συντρέχῃ λόγος, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγκαταλείπουσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ρηθέντων προσώπων·

(δ) ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις προσώπων διαμενόντων ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτει ὡς μελῶν τῆς ἀποστολῆς ἢ ὡς ἰδιωτικῶν ὑπηρετῶν δικαιουμένων εἰς προνόμια καὶ ἀσυλλία.

2. Ὅσακις εἶναι δυνατὸν διδεται ὡσαύτως προηγουμένη κοινοποίησις περὶ τῆς ἀφίξεως καὶ ὀριστικῆς ἀναχωρήσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐλλείψει ρητῆς συμφωνίας περὶ τῆς εἰς προσωπικὸν δυνάμεως τῆς ἀποστολῆς, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅπως ἡ δύναμις αὕτη διατηρηθῆ ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρουμένων λογικῶν καὶ κανονικῶν ὁρίων, λαμβανομένων, ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων καὶ συνθηκῶν αἰτίας ἐπικρατοῦσιν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν λόγῳ ἀποστολῆς.

2. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται ἐπίσης, ἐντὸς παρομοίων ὁρίων καὶ ἄνευ διακρίσεως, νὰ ἀρνηθῆ ὅπως δεχθῆ μέλη τοῦ προσωπικοῦ ἀνήκοντα εἰς ὀρισμένην κατηγορίαν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δὲν δύναται, ἄνευ προηγουμένης ρητῆς συγκαταθέσεως τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, νὰ ἐγκαθιστᾷ γραφεῖα ἀποτελοῦντα τμήματα τῆς ἀποστολῆς εἰς τόπους ἄλλους ἢ ἐκείνους ἔνθα εἶναι ἐγκατεστημένη αὐτὴ αὕτη ἢ ἀποστολή.

"Άρθρον 13.

1. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς θεωρεῖται ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ἐν τῷ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτει εἴτε ἀφ' ὅτου παρουσίασε τὰ διαπιστευτήριά του εἴτε ἀφ' ὅτου ἐκοινοποίησε τὴν ἀφίξίν του καὶ ἀντίγραφον τῶν διαπιστευτηρίων του ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ εἰς οἶον ἄλλο Ὑπουργεῖον ἢ ἔθελε συμφωνηθῆ, συμφώνως πρὸς τὴν εἰς τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἰσχύουσαν πρακτικὴν, ἣτις δέον νὰ ἐφαρμόζηται κατὰ τὸν ὁμοίωμορον.

2. Ἡ σειρά παρουσιάσεως τῶν διαπιστευτηρίων ἢ ἀντιγράφου τούτων προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἡμερομηνίας καὶ ὥρας ἀφίξεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς.

"Άρθρον 14.

1. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀποστολῆς διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἣτοι—

- (α) τὴν τῶν πρέσβων ἢ νουντισῶν διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς Κρατῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν ἀποστολῶν τῶν ἐχόντων ἀντίστοιχον βαθμόν·
- (β) τὴν τῶν ἀπεσταλμένων, ὑπουργῶν ἢ ἐντερνουτσίων διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς Κρατῶν·
- (γ) τὴν τῶν ἐπιτετραμμένων διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς Ὑπουργοῖς τῶν Ἐξωτερικῶν·

2. Ἐκτὸς καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ προβάδισμα καὶ τὸ πρωτόκολλον, οὐδεμία διάκρισις γίνεται μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν ἀποστολῶν ὡς ἐκ τῆς τάξεώς των.

"Άρθρον 15.

Τὰ Κράτη συμφωνοῦσι περὶ τῆς τάξεως, εἰς τὴν ὁποῖαν δέον νὰ ἀνήκωσιν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀποστολῶν των.

"Άρθρον 16.

1. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀποστολῆς λαμβάνουσι σειράν ἐιτὸς ἐκάστης τάξεως ἀναλόγως τῆς ἡμερομηνίας καὶ ὥρας ἀναλήψεως τῶν ἀρμοδιοτήτων των συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 13.

2. Αἱ μεταβολαὶ αἰ ἐπιφερόμεναι εἰς τὰ διαπιστευτήρια ἀρχηγοῦ ἀποστολῆς, αἵτινες δὲν ἐπάγονται μεταβολὰς τάξεως, δὲν θίγουσι τὴν σειράν προβαδίσματος του.

3. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἐπιρεάζει οἰονδήποτε ἔθος ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ὡς πρὸς τὴν σειράν προβαδίσματος τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγίας Ἐδρας.

"Άρθρον 17.

Ἡ σειρά προβαδίσματος τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ εἰς οἶον ἄλλο Ὑπουργεῖον ἢ ἔθελε συμφωνηθῆ.

"Άρθρον 18.

Ἡ εἰς ἕκαστον Κράτος ἀκολουθητέα διαδικασία διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀρχηγῶν ἀποστολῆς δέον νὰ εἶναι ὁμοίωμορος ὡς πρὸς ἐκάστην τάξιν.

"Άρθρον 19.

1. Ἐὰν χηρεῦη ἢ θέσις ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς ἢ ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς κωλύεται νὰ ἀσκῆ τὰ καθήκοντά του, προσωρινὸς ἐπιτετραμμένος ἐνεργεῖ προσωρινῶς ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς. Τὸ ὄνομα τοῦ προσωρινοῦ ἐπιτετραμμένου κοινοποιεῖται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς εἴτε, ἐν ἢ περιπτώσει κωλύεται οὗτος νὰ τὸ πράξῃ, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ εἰς οἶον ἄλλο Ὑπουργεῖον ἢ ἔθελε συμφωνηθῆ.